

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.VI.20.441/2018/7.

A tanács tagjai: . Wellmann György a tanács elnöke
. Kocsis Ottilia előadó bíró
. Puskás Péter bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Pafuj Tamara ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: . Dezső László ügyvéd

A per tárgya: kölcsön

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

ári Törvényszék

2.Pf.21.075/2017/8.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

ádi Járásbíróság

3.P.20.517/2016/3/I.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 100.000 (egyszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 470.000 (négy százhetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes az alperesnek 2014. április 25-én 160.000 forintot, május 10-én 840.000 forintot, május 26-án 1.000.000 forintot, június 24-én 2.400.000 forintot, július 1-jén 300.000 forintot utalt át. 2015. április 21-én és június 22-én postai úton közölt írásbeli nyilatkozatával visszafizetésre szólította fel, aszerint a

teljesítési határidő 300.000 forint erejéig 2015. április 21., 4.400.000 forint tekintetében július 1. volt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes a keresetében az alperest 6.110.000 forint és a lejáratától esedékes késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni átutalással és készpénz átadásával nyújtott kölcsön, másodlagosan jogalap nélküli gazdagodás címen.
- [3] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította. Indokolásában megállapította, hogy a felperes kölcsönt nem az alperesnek, hanem a D. Kft. részére nyújtott.
- [5] A másodfokú bíróság a felperes fellebbezése folytán hozott ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, az alperest 4.700.000 forint és a lejáratától esedékes késedelmi kamat megfizetésére kötelezte, egyebekben helybenhagyta. Indokolásában a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:383. §, 6:63 §, 6:11. §, 3:116. §, 6:48. § (1) bekezdése felhívásával jelentőséget tulajdonított annak, hogy a kft.-nek az alperes képviselőre nem jogosult tagja, a felperes tanácsadója volt. Az alperes a számlájára utalt pénzüsszegeket részben a kft. működésére fordította, részben - a kft. által vissza is fizetett - tagi kölcsönt nyújtott. A másodfokú bíróság a bizonyítékok közül kiemelte a kft. korabeli ügyvezetőjének és a felperes édesanyjának a tanúvallomását, amely szerint az alperes vállalta a pénzt a felperesnek visszafizetni. A per adatai szerint a felek között az alperes számlájára utalt összegre kölcsönszerződés jött létre határozatlan időre, a visszafizetése esedékessé akkor vált, amikor a felperes azt lejárttá tette a fizetési felszólítással. A keresete abban a részében nem alapos, hogy a készpénz átadásával nyújtott kölcsönt a perben nem bizonyította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében - tartalma szerint - a jogerős ítélet őt marasztaló rendelkezésének a hatályon kívül helyezését, ebben a keretben is az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Megsértett jogszabályként a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1) bekezdést, a Ptk. 6:63. § (1)-(2) bekezdését, 6:11. §-át, 3:116. §-át jelölte meg. A jogszabálysértést azzal indokolta, hogy a jogerős ítélet téves következtetésen alapul; a felperes a kölcsönszerződés vele szemben állított létrejöttét nem bizonyította, a mintegy 25 millió forintot az alperes családtagjain keresztül a likviditási gondokkal küzdő D. Kft. finanszírozására

nyújtotta. Ezeknek a pénzeknek a saját (magán) használatban lévő számlájára utalása kényszerűségből történt, a pénz címzettje valójában a kft. volt, a pénz működésére történt felhasználását a perben igazolta. A felperes tudott arról, hogy a cég képviselőjére az ügyvezető fiától meghatalmazással bírt, aki a csatolt, 2011. január 3-án keltezett okirat szerint meghatalmazta őt, „mint a társaság egyik tulajdonosát, hogy a társaságot teljes jogkörrel képviselje, a társaság eszközei felett szabadon rendelkezzen és gazdasági döntéseket hozzon.” Álképviselő esetén a kft. az eljárását jóvá hagyta [Ptk. 6:14. § (1) bekezdés], hiszen könyveiben az összeg a felperes felé fennálló tartozásként szerepel. Ezt a kft. jelenlegi ügyvezetőjeként is elismerte a perben, „a felperes befizetését először nem kezelhettük máshogy, mint általam nyújtott tagi kölcsönt”. A másodfokú bíróság nem értékelte, hogy 2.700.000 forint átutalása történt csak kölcsönként, az átutalt pénz bizonylatokkal igazoltan a kft. érdekében lett felhasználva. Nem oldotta fel az ügyvezető tanú vallomásaiban rejlő ellentmondásokat, figyelmen kívül hagyta, hogy vallomása szerint is a cég képviselőjében járt el: a „kft. vezetői értekezletén az alperes nem mint egyszerű tag, hanem mint volt ügyvezető vett részt,... mint aki a cég napi működésében a tanácsaival segíteni tud”. Nem értékelte a felperes édesanyjának ellentmondásos tanúvallomását, és a cég finanszírozását igazoló okiratokat sem. A felperes a felülvizsgálati kérelmének indokolását kiegészítette azzal, hogy hanganyag is igazolja a felperes arra vonatkozó „közvetett” elismerését, a pénz a kft. finanszírozását szolgálta.

- [7] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [8] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet nem találta alaposnak.
- [9] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (1)-(2) bekezdés szerint az alperes felülvizsgálati kérelmének keretei között és a rendelkezésére álló iratok alapján vizsgálta felül. A bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdésén alapuló szabad bírói mérlegelése felülvizsgálati kérelemmel - főszabály szerint - nem támadható (BH1994. 221., BH1994. 195., BH1994. 86.). Az ilyen felülvizsgálati kérelmet csak a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelése, a bíróság által megállapított tényállás iratellenes, hiányos vagy logikai ellentmondásokat tartalmazó, okszerűtlen volta alapozhatja meg (BH1994. 196., BH1994. 85., BH1993. 768., BH2013.119.). A Kúria a jogerős ítélet ilyen hibáját nem állapította meg.
- [10] A kölcsön jellegadó sajátossága, fogalmi eleme, hogy a Ptk. 6:383. §-ban szabályozott kölcsönszerződés alapján a hitelező részéről a pénz fizetése az adós későbbi időpontban esedékes visszafizetési kötelezettségével párosul. A felperes keresete kölcsön jogcímén alapult, azt állította, hogy a követelt pénz fizetése nem

ajándékként, hanem visszafizetési kötelezettség mellett történt. Azt az alperes sem állította a perben, hogy a pénz hozzá ingyenes ügylet keretében került, csak azt állította, hogy a visszafizetésre nem ő, hanem a D. Kft. köteles. A Pp. 121. § (1) és 126. § (3) bekezdés alapján felperesnek az általa érvényesíteni kívánt jog alapjául szolgáló tényeket és bizonyítékait, míg az alperesnek a védekezése alapjául szolgáló tényeket és bizonyítékait kellett a perben megjelölnie és szolgáltatnia. A Pp. 3. § (3) és 164. § (1) bekezdés alapján a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása a feleket terhelte, mégpedig annak függvényében, hogy melyikőjük érdekében állt, hogy az adott tényt a bíróság valóban fogadja el. A kölcsönt állító felperesnek tehát azt kellett bizonyítania, hogy az alperesnek a pénzt nem véglegesen, hanem időlegesen, később esedékes visszafizetési kötelezettség mellett nyújtotta. A felperes perbeli tényállítását igazolja, hogy az átutalások az alperes számlájára és kölcsön megjelöléssel is történtek. Az alperes a felperes hitelezőként történt teljesítését elfogadta, ezzel közöttük a kölcsönügylet létrejött. Tény az is, hogy az alperes a pénzt felhasználta. Az a körülmény, hogy a kapott pénzt mire fordította, a kölcsönügylet létrejötte szempontjából nem releváns, a visszafizetési kötelezettség szempontjából közömbös.

[11] A keresettel szemben védekező alperesnek sem volt elég a neki nyújtott, az ő visszafizetési kötelezettségét megalapozó kölcsönt tagadnia, az általa állítottakat bizonyítania kellett volna. A Kúria hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelemnek azon érvei, miszerint az alperes a kft. (ál)képviselőjében járt el a pénz „átvételekor”, illetve az ennek kapcsán a Ptk. 6:63. § (1)-(2) bekezdése, a 6:11. §, a 3:116. § felhívásával megjelölt anyagi jogi jogsértés, kizárólag az esetben releváns, azaz csak akkor vizsgálándó, ha a per adatai igazolják a felülvizsgálati kérelem azon állítását, miszerint a felperes a kft.-t kívánta finanszírozni, a perbeli fizetéseit az alperes által a kft.-nek nyújtott tagi kölcsönként kezelték. A per adatai azonban ezt nem támasztják alá. Az alperes a rá háruló bizonyítási kötelezettségnek nem tett eleget, ennek sikertelenségét pedig a Pp. 3. § (3) bekezdés alapján az ő terhére kellett értékelni. Semmivel sem bizonyította a perben, hogy a kölcsönvevő valójában a D. Kft. lett volna. Az alperes a számláján havonta jóváírt összegeket - nyugdíját, és a felperes, a M. és a D. Kft. átutalásait - készpénzként felvette, 2014. január és július között tagi kölcsönt a D. Kft. részére a H. AG. nyújtott. Az alperes nevén 2014-ben könyvelt kölcsönt a kft. év végéig részére visszafizette. Ennek bizonyítékai az alperes által csatolt számlakivonatokat, a kft. nyomozóhatóság által lefoglalt bevételi pénztárbizonylatok, időszaki pénztárjelentései, a revizori feljegyzés, főkönyvi kártya [Nagyatádi Járásbíróság 63.P.20.149/2016/3/A/1., 8., 9.].

[12] A másodfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat helyesen értékelte, a jogerős ítélete okszerű következtetésen alapul, a Pp. 206. § (1) bekezdésre tekintettel nem jogszabálysértő. Csak a

felperes és az alperes közötti kölcsönt megállapító tényállás alapul logikus következtetésen. A Kúria is úgy foglalt állást, hogy a kölcsönszerződés a felperes és az alperes között jött létre, az alperes a felszólítással lejárttá tett kölcsön visszafizetéséért köteles helytállni.

- [13] A Kúria a kifejtettekre tekintettel a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [14] Az alperes köteles megfizetni a Pp. 270. § (1) bekezdés szerint alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdés alapján a felperesnek a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5)-(6) bekezdése alapján, a ténylegesen végzett képviseleti tevékenységgel arányban meghatározott ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségét és az államnak a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés alapján a felülvizsgálati eljárási illetéket.
- [15] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson bírálta el.
- [16] E határozat ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pont zárja ki.

Budapest, 2019. február 12.

Dr. Wellmann György s.k. a tanács elnöke, dr. Kocsis Ottilia s.k.
előadó bíró, dr. Puskás Péter s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Sz.Sz.

bírósági ügyintéző